

ZAKON

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA O IZRUČENJU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Sjedinjenih Američkih Država o izručenju, potpisani 15. avgusta 2016. godine u Beogradu, u originalu na srpskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE SRBIJE
I
SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA
O IZRUČENJU**

Republika Srbija i Sjedinjene Američke Države (u daljem tekstu: strane ugovornice),

pozivajući se na Konvenciju o izdavanju krivaca zaključena između Kraljevine Srbije i Ujedinjenih Američkih Država, potpisana u Beogradu, 25. oktobra 1901. godine,

konstatujući da i Republika Srbija i Sjedinjene Američke Države trenutno primenjuju odredbe tog Ugovora i

žečeći da obezbede delotvorniju saradnju između svojih država u borbi protiv kriminala i da, u tom cilju, zaključe novi ugovor o izručenju;

Sporazumele su se kako sledi:

Član 1.

Obaveza izručenja

Strane ugovornice se obavezuju da će, pod uslovima predviđenim ovim ugovorom, na molbu izručivati jedna drugoj lica koja se gone zbog krivičnog dela, odnosno radi izricanja ili radi izvršenja izrečene kazne, za krivično delo za koje se može vršiti izručenje.

Član 2.

Dela za koja se vrši izručenje

1. Izručenje radi krivičnog gonjenja dozvoliće se samo za krivična dela za koja je, kako prema pravu države molilje, tako i pravu zamoljene države, propisana kazna zatvora duže od jedne godine ili teža kazna.

2. Izručenje će se takođe dozvoliti i za krivična dela koja se sastoje u pokušaju, odnosno udruživanju radi izvršenja ili učestvovanju u izvršenju krivičnog dela koje podleže izručenju.

3. U smislu ovog člana, krivično delo podleže izručenju:

- (a) bez obzira na to da li zakoni u državi molilji i zamoljenoj državi svrstavaju činjenja ili nečinjenja koja određuju krivično delo u istu kategoriju krivičnih dela ili opisuju krivično delo istom terminologijom;
- (b) bez obzira na to da li je u pitanju krivično delo za koje savezni zakoni Sjedinjenih Američkih Država nalažu utvrđivanje određenih pitanja u svrhu uspostavljanja nadležnosti pred saveznim sudom Sjedinjenih Američkih Država, uključujući ali neograničavajući se na međudržavni transport ili korišćenje poštanskih ili drugih usluga koji utiču na međudržavnu trgovinu ili trgovinu sa inostranstvom; ili
- (v) ukoliko krivično delo obuhvata prevaru ili izbegavanje obaveza u odnosu na poreze, carine ili kontrolu uvoza ili izvoza robe ili novca, bez obzira na to da li zakoni države molilje i zamoljene države

predviđaju istu vrstu poreza ili dažbina ili kontrolu iste vrste robe ili istih novčanih iznosa.

4. Ako je krivično delo učinjeno izvan teritorije države molilje, izručenje će biti odobreno ukoliko prema svojim zakonima zamoljena država, krivična dela učinjena izvan njene teritorije u sličnim okolnostima, smatra kažnjivim. Ako zakoni zamoljene države ne predviđaju krivično gonjenje za krivično delo učinjeno izvan njene teritorije u sličnim okolnostima, nadležni organi zamoljene države mogu prema svom diskrecionom pravu, odobriti izručenje, ukoliko su svi drugi uslovi propisani ovim ugovorom ispunjeni. U Sjedinjenim Američkim Državama, nadležni organ će biti izvršni organ.

5. Ako je izručenje odobreno za krivično delo iz st. 1 ili 2. ovog člana, ono će takođe biti odobreno za svako drugo krivično delo navedeno u molbi, čak i ako je to drugo krivično delo kažnjivo zatvorom do godinu dana, po uslovom da su ispunjeni svi ostali uslovi za izručenje propisani ovim ugovorom.

6. Kada se molba za izručenje odnosi na lice čije se izručenje traži radi izdržavanja kazne zatvora, nadležni organi u zamoljenoj državi, u slučaju Sjedinjenih Američkih Država izvršni organ, mogu da odbiju izručenje ako je, u trenutku podnošenja molbe, preostali deo kazne koje lice treba da izdrži kraći od šest meseci.

Član 3.

Državljanstvo

Izručenje neće biti odbijeno na osnovu državljanstva lica čije se izručenje traži.

Član 4.

Politička i vojna krivična dela

1. Izručenje neće biti odobreno ukoliko je delo zbog koga se izručenje traži političko krivično delo.

2. U smislu ovog ugovora, sledeća krivična dela neće se smatrati političkim delima:

- (a) krivično delo za koje i država molilja i zamoljena država imaju obavezu, u skladu sa međunarodnim multilateralnim sporazumom, da izruče lice čije se izručenje traži ili da pokrenu krivični postupak pred domaćim nadležnim organima;
- (b) ubistvo, ubistvo na mah, namerno ugrožavanje fizičkog integriteta, nanošenje teških telesnih povreda, napad u nameri nanošenja teških telesnih povreda i teže krivično delo protiv polne slobode;
- (v) krivično delo koje obuhvata kidnapovanje, otmicu ili bilo kakav drugi vid nezakonitog lišenja slobode, uključujući uzimanje talaca;
- (g) krivično delo koje obuhvata postavljanje, upotrebu, pretnju upotrebom ili posedovanje eksploziva, zapaljivog sredstva ili kakvog razornog uređaja, odnosno biološkog, hemijskog ili radiološkog agensa, kada takvo sredstvo ili agens može da ugrozi život, nanese teške telesne povrede ili prouzrokuje značajnu materijalnu štetu i
- (d) zločinačko udruživanje, odnosno pokušaj da se izvrši bilo koje od prethodno navedenih krivičnih dela, pomaganje ili podstrekivanje lica koje je izvršilo ili pokuša da izvrši takva dela.

3. Suprotno odredbama iz stava 2 ovog člana, izručenje neće biti odobreno ako nadležni organ zamoljene države, u slučaju Sjedinjenih Američkih Država izvršni organ, ustanovi da je molba za izručenje bila politički motivisana.

4. Nadležni organ u zamoljenoj državi, u slučaju Sjedinjenih Američkih Država izvršni organ, može odbiti izručenje zbog povrede vojnih dužnosti koje ne spadaju u krivična dela iz opštег krivičnog prava.

Član 5.

Non bis in idem

1. Izručenje će biti odbijeno kada je lice čije se izručenje traži osuđeno, oslobođeno ili je postupak obustavljen konačnom i obavezujućom odlukom nadležnih organa u zamoljenoj državi za krivično delo zbog koga se traži izručenje.

2. U smislu ovog člana, lice se neće smatrati licem koje je osuđeno, oslobođeno niti će se smatrati da je postupak obustavljen na konačan i obavezujući način, ako nadležni organi zamoljene države:

- (a) odluče da ne gone to lice za dela zbog kojih se traži izručenje;
- (b) još uvek vode istragu ili na neki drugi način vode postupak protiv lica koje se traži zbog istih dela zbog kojih se traži izručenje.

Član 6.

Zastarelost

Izručenje se može odbiti ako krivično gonjenje ili izvršenje sankcija nije moguće zbog zastarelosti prema zakonu države molilje.

Član 7.

Smrtna kazna

Ukoliko je prema zakonu države molilje za delo za koje se traži izručenje propisana smrtna kazna, a takva kazna nije propisana po zakonima zamoljene države, nadležna vlast zamoljenje države može odbiti izručenje sem ukoliko država molilja ne pruži izvršnoj vlasti zamoljene države garanciju da smrtna kazna neće biti izrečena ili joj, u slučaju da iz procesnih razloga država molilja ne može da pruži takvu garanciju, dostavi garanciju da smrtna kazna, ukoliko bude izrečena, neće biti izvršena. Ako država molilja pruži garanciju u skladu s ovim članom, zamoljena država će odobriti izručenje, a država molilja će ispuniti pruženu garanciju.

Član 8.

Postupak izručenja i potrebna dokumentacija

1. Sve molbe za izručenje podnose se diplomatskim putem, što uključuje i dostavljanje predviđeno u članu 11. stav 4.

2. Sve molbe biće potkrepljene sledećim:

- (a) dokumentima, izjavama ili drugim vidovima informacija kojima se opisuju identitet, državljanstvo i verovatno boravište lica čije se izručenje traži;
- (b) informacijama kojima se opisuju činjenice u vezi s počinjenim krivičnim delom i procesni istorijat slučaja;
- (v) tekstrom odredbe jednog ili više zakona kojima se opisuje jedno ili više krivičnih dela zbog kojih se traži izručenje i podacima o primenjivoj kazni ili kaznama;

- (g) tekstrom odredbe zakona u kome se opisuje bilo kakvo vremensko ograničenje za krivično gonjenje, izricanje ili izvršenje presude i opisom primene tog zakona na krivično delo zbog koga se izručenje traži; i
 - (d) dokumentima, izjavama i drugim vrstama informacija propisanim ili u stavu 3. ili u stavu 4. ovog člana, onako kako je primenljivo.
3. Pored priloga iz stava 2. ovog člana, uz molbu za izručenje lica koje se traži radi krivičnog gonjenja dostaviće se i:
- (a) kopija poternice ili rešenja o određivanju pritvora ili naloga, koje je izdao sudija ili drugi nadležni organ;
 - (b) kopija optužnog dokumenta i
 - (v) informacije koje pružaju dovoljno osnova da se ustanovi da je verovatno da je lice čije se izručenje traži učinilo krivično delo ili krivična dela zbog kojih se izručenje traži.
4. Pored priloga propisanih u stavu 2. ovog člana, molba za izručenje lica koje se traži radi izricanja ili izvršenja presude treba takođe da bude potkrepljena sledećim:
- (a) kopijom osuđujuće presude ili ako kopija nije dostupna, izjavom suda ili drugog nadležnog organa o tome da je lice o kojem je reč osuđeno ili da je oglašeno krivim;
 - (b) informacijama na osnovu kojih se utvrđuje da je lice čije se izručenje traži upravo lice koje je oglašeno krivim i
 - (v) ako je licu izrečena kazna, kopiju presude sa izrečenom kaznom ili ako nije dostupna kopija, izjavom suda ili drugog nadležnog organa u kojoj se navodi koja je sankcija izrečena, kao i izjavom kojom se utvrđuje u kojoj je meri ta sankcija već izvršena.
5. Ako je lice čije se izručenje traži osuđeno ili oglašeno krivim u odsustvu, država molilja će dostaviti informacije propisane u stavu 2., 3. (v) i 4. ovog člana kao i izjavu izvršnim vlastima u zamoljenoj državi u pogledu okolnosti pod kojima je to lice bilo odsutno tokom postupka i u pogledu procedura, ukoliko takvih ima, koje će tom licu biti na raspolaganju u vezi s pokretanjem novog suđenja ili drugim vidovima sudske revizije postupka, u slučaju da lice bude izručeno. Odluku o tome da li su okolnosti takve da je izručenje moguće donosi izvršna vlast u zamoljenoj državi.
6. Ako zamoljena država zahteva dodatne informacije koje su joj neophodne da doneše odluku po molbi za izručenje, država molilja može dostaviti te informacije u roku koji odredi zamoljena država. Takve dodatne informacije mogu biti zahtevane i razmenjene direktno između Ministarstva pravde Republike Srbije i Ministarstva pravde Sjedinjenih Američkih Država.

7. Kada država molilja razmatra podnošenje posebno osetljive informacije kao dopunu zahtevu za izručenje, ona se može konsultovati sa zamoljenom državom da se utvrede u kojoj meri zamoljena država može obezbediti zaštitu tih informacija. Ako zamoljena država ne može da zaštiti informacije na način koji od nje traži država molilja, država molilja će utvrditi da li informacije i pored toga treba dostaviti.

Član 9.

Prihvatljivost dokumenata

1. Dokumenti, izjave i druge vrste informacija kojima je propraćena molba za izručenje biće primljeni i prihvaćeni kao dokazni materijal u postupku izručenja ako:

- (a) su overeni ili imaju pečat ministarstva ili odeljenja nadležnog za pravosuđe ili ministarstva ili odeljenja nadležnog za spoljne poslove u državi molilji; ili
- (b) su overeni ili čija je autentičnost potvrđena na bilo koji drugi način koji je prihvatljiv shodno zakonima zamoljene države.

2. Dokumenti koji su overeni ili čija je autentičnost potvrđena shodno ovom članu neće zahtevati dalju proveru, overu i druge vidove legalizacije.

Član 10.

Prevod

Svi dokumenti koje država molilja podnosi shodno ovom ugovoru u prilogu će biti propraćeni prevodom na jezik zamoljene države, sem ukoliko se ne postigne drugačiji dogovor.

Član 11.

Privremeno pritvaranje

1. U hitnim slučajevima, država molilja može zahtevati privremeno lišavanje slobode i pritvaranje lica čije se izručenje traži dok ne bude dostavljena molba za izručenje i propratna dokumentacija. Zahtev za određivanje privremenog pritvora može biti dostavljen neposredno između Ministarstva pravde Republike Srbije i Ministarstva pravde Sjedinjenih Američkih Država, ili posredstvom Internacionalne kriminalističke policijske organizacije (Interpola).

2. Zahtev za određivanje privremenog pritvora sadržaće:

- (a) opis traženog lica i sve ostale informacije koje bi mogle biti od koristi za identifikaciju tog lica;
- (b) mesto boravka lica čije se izručenje traži, ako je taj podatak poznat;
- (v) kratka izjava o činjenicama u vezi sa slučajem, uključujući ukoliko je to moguće, podatke o vremenu i mestu izvršenja krivičnog dela;
- (g) opis zakona čije su odredbe prekršene (jednog ili više njih);
- (d) informacije u vezi sa poternicom, nalogom za hapšenje ili rešenjem o određivanju pritvora i
- (đ) izjavu o tome da će molba za izručenje i propratna dokumentacija biti dostavljeni u roku propisanim ovim ugovorom.

3. Država molilja će bez odlaganja biti obaveštена o datumu privremenog pritvaranja lica čije se izručenje traži ili o razlozima zbog kojih nije moguće ispuniti taj zahtev.

4. Lice koje je privremeno pritvoreno može biti pušteno na slobodu po isteku šezdeset (60) dana od dana privremenog pritvaranja u skladu sa ovim ugovorom, ako izvršni organ zamoljene države ne dobije molbu za izručenje i propratnu dokumentaciju iz člana 8. ovog ugovora. U tom smislu, prijem propratne dokumentacije u ambasadi zamoljene države koja se nalazi u državi molilji smatraće se prijemom od strane izvršnih organa zamoljene države.

5. Činjenica da je lice čije se izručenje traži pušteno na slobodu shodno stavu 4. ovog člana ne isključuje mogućnost ponovnog lišavanja slobode i izručenje tog lica ukoliko molba za izručenje i propratna dokumentacija budu dostavljeni kasnije.

Član 12.

Odluka i predaja

1. Zamoljena država će bez odlaganja obavestiti državu molilju diplomatskim putem ili na drugi primeren način, o svojoj odluci u vezi sa molbom za izručenje.
2. Ako je molba u celini ili delimično odbijena, zamoljena država će dostaviti obrazloženje razloga za odbijanje. Zamoljena država će na zahtev dostaviti kopije odgovarajućih sudskih odluka.
3. Ako je molba za izručenje odobrena, izvršni organi države molilje i zamoljene države će se dogovoriti o vremenu i mestu predaje lica čije se izručenje traži.
4. Ako država molilja, u roku koji propisuje pravo zamoljene države ne preuzme sa teritorije zamoljene države lice čije izručenje traži, to lice može biti pušteno iz pritvora a zamoljena država, po svojoj diskreccionaloj odluci, može potom odbiti izručenje za isto krivično delo.

Član 13.

Odlaganje postupka izručenja i odložena ili privremena predaja

1. Kada se protiv lica za koje se traži izručenje vodi postupak u zamoljenoj državi, ta država može odložiti postupak izručenja lica čije se izručenje traži sve dok ne bude okončan postupak koji se protiv navedenog lica u njoj već vodi.
2. Kada je postupak izručenja okončan i kada je odobreno izručenje, ali se protiv lica čije se izručenje traži već vodi postupak ili pak ono izdržava kaznu u zamoljenoj državi, ta država može:
 - (a) odložiti predaju lica čije se izručenje traži do okončanja postupka ili do isteka izvršenja kazne ili
 - (b) privremeno predati to lice državi molilji radi krivičnog gonjenja.
3. U slučaju odložene predaje, lice može biti zadržano u pritvoru sve dok ne bude predato.
4. Lice koje je privremeno predato biće u pritvoru u državi molilji i biće vraćeno zamoljenoj državi po završetku postupka koji se u državi molilji bude vodio protiv tog lica, u skladu sa svim uslovima o kojima se mogu dogovoriti strane ugovornice. Za vraćanje tog lica u zamoljenu državu neće biti potrebna nikakva dopunska molba za izručenje ili dodatne procedure.

Član 14.

Sticaj više molbi

Ako izručenje traži istovremeno više država bilo zbog istog ili različitih krivičnih dela, izvršni organ zamoljene države će doneti odluku uzimajući u obzir sve okolnosti, a pre svega relativnu težinu krivičnih dela, mesto izvršenja, hronološki redosled prijema zahteva država molilja, da li su zahtevi podneti u skladu sa Ugovorom, državljanstvo oštećenog lica i mogućnost daljeg izručenja između država molilja.

Član 15.

Zaplena i predaja predmeta

1. U meri u kojoj to dozvoljava njen zakonodavstvo, zamoljena država može zapleniti i predati državi molilji sve predmete koji su povezani sa krivičnim delom zbog koga se traži izručenje ili koji bi mogli biti zatraženi kao dokazni materijal u državi molilji. Predmeti pomenuti u ovom članu mogu biti predati čak i ukoliko ne

može biti sprovedeno izručenje zbog smrti, nestanka ili bekstva lica čije se izručenje traži.

2. Zamoljena država može usloviti predaju predmeta dobijanjem zadovoljavajućih garancija od države molilje o tome da će predmeti biti vraćeni zamoljenoj državi čim to bude moguće. Zamoljena država takođe može odgoditi predaju tih predmeta, ako su oni potrebni kao dokazni materijal u zamoljenoj državi.

3. Prava trećih lica na tim predmetima biće u potpunosti poštovana u skladu sa zakonodavstvom zamoljene države.

Član 16.

Načelo specijalnosti

1. Lice izručeno po osnovu ovog ugovora ne može biti lišeno slobode, suđeno ili kažnjavano u državi molilji, osim za:

- (a) bilo koje krivično delo za koje je izručenje odobreno, odnosno za drugačije imenovano krivično delo za koje je zaprećena ista ili blaže kazna i koje se zasniva na istim činjenicama kao i krivično delo za koje je odobreno izručenje, pod uslovom da je reč o krivičnom delu za koje se može odobriti izručenje ili predstavlja blaže krivično delo;
- (b) bilo koje krivično delo počinjeno posle izručenja tog lica ili
- (v) bilo koje krivično delo za koje nadležni organ zamoljene države, u slučaju Sjedinjenih Američkih Država izvršna vlast, pristane na pritvaranje, suđenje ili kažnjavanje tog lica. U smislu ove tačke zamoljena država može zahtevati podnošenje dokumentacije iz člana 8., a država molilja može držati izručeno lice u pritvoru 90 dana, ili duže ako to odobri zamoljena država, dok se odlučuje po molbi.

2. Lice izručeno po osnovu ovog ugovora ne može biti predmet daljeg izručenja ili predaje za bilo koje krivično delo počinjeno pre izručenja, sem u slučaju da zamoljena strana na to pristane.

3. St. 1. i 2. ovog člana ne sprečavaju pritvaranje, suđenje ili kažnjavanje izručenog lica, odnosno dalje izručenje ili predaju tog lica, ukoliko:

- (a) to lice napusti teritoriju države molilje posle izručenja i dobrovoljno se u nju vrati ili
- (b) to lice ne napusti teritoriju države molilje u roku od petnaest dana od dana kada je ono slobodno da je napusti.

Član 17.

Odricanje i pojednostavljeni izručenje

Ako lice za koje se traži izručenje da saglasnost, i to u pismenoj formi, da bude predato državi molilji, zamoljena država može, u skladu sa načelima i postupcima predviđenim u okviru svog pravnog sistema, sprovesti predaju osobe u što kraćem roku. Za Sjedinjene Američke Države, ova predaja se može obaviti bez daljih procedura. Pristanak tražene osobe može uključivati i sporazum o odricanju od zaštite koje pruža načelo specijalnosti.

Član 18.

Tranzit

1. Država potpisnica može odobriti da preko njene teritorije bude sprovedeno lice koje se izručuje ili čiji se transfer u drugu državu potpisnicu vrši po nekom drugom osnovu a od strane neke treće države ili iz države potpisnice u neku

treću državu, radi krivičnog gonjenja, izricanja ili izvršenja kazne. Zahtev za tranzit dostavlja se diplomatskim putem, neposredno između Ministarstva pravde Republike Srbije i Ministarstva pravde Sjedinjenih Američkih Država, ili putem Interpola. Zahtev za tranzit mora sadržati opis lica koje se transportuje i kratko saopštenje o okolnostima slučaja. Lice koje je u tranzitu može biti držano u pritvoru tokom trajanja tranzita.

2. Odobrenje nije potrebno onda kada jedna država koristi vazdušni saobraćaj, a nije predviđeno sletanje na teritoriji druge države. Ukoliko dođe do nepredviđenog sletanja, država u kojoj se to nepredviđeno sletanje dogodilo može tražiti zahtev za tranzit u skladu sa stavom 1. ovog člana, i može držati lice o kojem je reč u pritvoru, dok ne dobije zahtev za tranzit i dok se tranzit ne sprovede, ukoliko je zahtev dođen u roku od 96 sati od nepredviđenog sletanja.

Član 19.

Zastupanje i troškovi

1. Zamoljena država će savetovati, pomagati i istupati pred sudom u ime države molilje i zastupati njene interese u svakom postupku koji bi mogao proisteći iz molbe za izručenje. Zastupanje pred sudom u Republici Srbiji stavlja se u nadležnost Republičkog javnog tužilaštva Republike Srbije.

2. Država molilja će snositi sve troškove prevođenja dokumenata potrebnih za izručenje i troškove prevoza lica koje se predalo. Zamoljena država će snositi sve ostale troškove koji su nastali u toj državi, a u vezi sa postupkom izručenja.

3. Ni jedna od država potpisnica neće jedna drugoj ispostavljati zahteve za naknadu troškova proisteklih iz hapšenja, pritvaranja, ispitivanja ili predaje lica po osnovu ovog ugovora.

Član 20.

Konsultacije

Ministarstvo pravde Republike Srbije i Ministarstvo pravde Sjedinjenih Američkih Država mogu se međusobno neposredno konsultovati u vezi sa pojedinačnim slučajevima u cilju unapređenja delotvorne primene ovog ugovora.

Član 21.

Primena

Ovaj ugovor će se primenjivati na krivična dela izvršena pre, kao i posle njegovog stupanja na snagu, pod uslovom da izvršni organ zamoljene države ima diskreciono pravo da ne primeni član 3 na krivična dela izvršena pre 1. januara 2005. godine.

Član 22.

Potvrđivanje i stupanje na snagu

1. Ovaj ugovor podleže potvrđivanju; ratifikacioni instrumenti biće razmenjeni što je pre moguće.

2. Ovaj ugovor će stupiti na snagu danom razmene ratifikacionih instrumenata.

3. Po stupanju na pravnu snagu, ovaj ugovor će zameniti Konvenciju o izdavanju krivaca zaključenu između Kraljevine Srbije i Sjedinjenih Američkih Država, potpisane u Beogradu, 25. oktobra 1901. godine (Ugovor iz 1901.) i primenjivaće se na zaostale zahteve sačinjene po osnovu Ugovora iz 1901. godine.

Član 23.**Raskid ugovora**

Svaka strana ugovornica može u svakom trenutku raskinuti ovaj ugovor dostavljanjem pismenog obaveštenja drugoj strani diplomatskim putem, a raskid Ugovora stupa na snagu nakon šest meseci od dana prijema takvog obaveštenja.

U POTVRDU TOGA, dole potpisani, za tu svrhu propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali su ovaj ugovor.

SAČINjENO u Beogradu, u dva prepisa, ovog 15. dana meseca avgusta, 2016. godine na srpskom i engleskom i jeziku, s tim da su oba teksta podjednako merodavna.

Za Republiku Srbiju
MINISTAR PRAVDE
Nela Kuburović

Za Sjedinjene Američke Države
Nj.E. AMBASADOR
Kajl Skat

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Sjedinjenih Američkih Država o izručenju, sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije („Službeni glasnik RS”, broj 98/2006).

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE PREDLAŽE POTVRĐIVANJE UGOVORA

Dana 15. avgusta 2016. godine potpisani je Ugovor između Republike Srbije i Sjedinjenih Američkih Država o izručenju koji je zamenio Konvenciju o izdavanju krivaca zaključenu između Kraljevine Srbije i Ujedinjenih Američkih Država 12/25. oktobra 1901. godine, a koja je stupila na snagu 12. juna 1902. godine.

S obzirom da je navedena konvencija potpisana još početkom 20. veka, a uzimajući u obzir potrebu za definisanjem međusobnih odnosa između dve države u pogledu izručenja u svetu savremenih zakonskih rešenja, Republika Srbija i Sjedinjene Američke Države su potpisale nov ugovor koji je u potpunosti zamenio gore navedenu Konvenciju.

Zaključivanjem novog bilateralnog ugovora između dve države o izručenju, stvorili su se uslovi za čvršću, obavezniju i efikasniju saradnju, kako lica koja se krivično gone u jednoj državi ili su u njoj osuđena zbog krivičnog dela, ne bi bekstvom u drugu državu izbegla vođenje krivičnog postupka ili izdržavanje kazne.

Zaključivanjem navedenog ugovora doprinosi se i većoj zaštiti određenih ljudskih prava i sloboda kada je u pitanju izručenje okrivljenih i osuđenih lica između dve države, jer je saradnja u ovoj oblasti uslovljena poštovanjem, odnosno garantovanjem navedenih prava i sloboda.

III. FINANSIJSKA SREDSTVA POTREBNA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za izvršavanje ovog zakona neće biti potrebna dodatna finansijska sredstva u budžetu Republike Srbije, već će se zakon izvršavati iz sredstava koja se redovno obezbeđuju za rad organa koji će zakon izvršavati. Naime, sredstva su obezbeđena Zakonom o budžetu Republike Srbije za 2019. godinu u okviru razdela broj 23.0 - Ministarstvo pravde, funkcionalna klasifikacija 360 – javni red i bezbednost neklasifikovani na drugom mestu, programska aktivnost 1602 – unapređenje i upravljanje u sistemu pravosuđa, program 0010 – administracija i upravljanje, ekomska klasifikacija 422 i 423 – troškovi putovanja. Narednih godina sredstva za izvršavanje ovog zakona biće planirana u okviru limita utvrđenih od strane Ministarstva finansija u postupku donošenja Zakona o budžetu Republike Srbije.